

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyitlerek... Budapest IV. kerület... A hirdetések felvételére...

Szerkesztő: Károlyi Gyula... Budapest IV. kerület... Előfizetési díj: 30. -

A háborús hírek.

Záporként ömlik a sok háború híre. Szővevényesebbnél szővevényesebb tervek merülnek fel...

Olaszországnak baja van Ausztriával. Forr az epje, dühöng a szája, fegyvert markol a keze...

Egy röpirat a „Italiae res” elég felkavaróan rejtejt haragot és előtérbe tolni az irredenta minden vágyát.

Németországnak is nagy az ő baja. Felháborodik és sértődik. Nincs inyére saját bírállapota...

Orszoszágnak is elégedetlen. Van ezer baja, bent, Európában, Ázsiában, keleten, délen, nyugaton...

Anglia is kedvelten. Se Európában, se Ázsiában nem dicsőíthetjük sikereikkel. Pénzük uszik, költségei nagyok...

befolyást, nem bir döntő eredményt kivívni: a föl és balsikerek révei között himbálódik flottája...

Hát Ausztria? Boldog együgyűséggel készíti magának elő a kelepcezt. Más különben itt is annyi az elégedetlenség...

Nincs tehát benne kétség, az osztrák reichsrath, a kontinens e legtarább törvényhozása...

A passiv ellentállásnak, melyre eddig Csehország cseh pártjái élizték magokat...

A program első pontozata nem lehet meg semmit. A valóságos nyelvi egyenlőség, a tartományi autonómia...

Budapest, szept. 15. Szimleropolból azon megdöbentő hír érkezett, hogy II. Sándor czer kirelt meghalt...

Most hát már tisztába kezdettek jönni a magas körök az íránt, hogy a külügyministerséghez felállított főtisztviselőkkel valamelyikről le kell mondani...

Keresni kellett tehát egy nyergét, melyet a delegációk üssenek viselője helyett. Ily szerep elvállalásához jókora adag erő...

Ha magyar főur e szerepre nem akad, hát jó lesz más is. Így akadtak rá aztán báró Haymerle. Ebben az emberben Andrassy fedezte föl a nagy diplomatát...

A nevet kidobták a piacra s íme — nem kellett reszenszt. Nem volt igrigye. Se neve nem volt program, melynek elvi ellenségei lehetnének...

1864 decemberében Kopenhágában találjuk mint ügyviselőt, a hol is követségi tisztviseltel táncosnőssá léptették elő. 1865-ben, a kritikus időben a Majna mellett Frankfurtba hívták s innen csak a háború köze után távozott el, hogy 1866.

A harmadik pont elég homályosan van tartva. Sok minden elfér általánosságok alá. Az ifjú cseh képviselők, ha bele szólnak a boszniai okkupációba...

Erre kimondják az ifjú csehok, hol kell keresni a krisztallizációs pontot, mely körül a szlav szolidaritás és a dél-szlav szabad fejlődés megvalósulhat...

Bentünk magyarokat ez a pontja érdekelhet leginkább az egész ifjú cseh programban. Nekünk is ki jut benne Dr. Gregr, arra a törvényre célozva...

Mintha nem tudná az egész világ, hogy egy nemzet se tiltakozott e politika ellen oly erősen és hatalmasan...

Hanem a börtörök azonnal a lábuk szárába száll, mikor a programnak egy oly pontjára jutnak, a mely által az igazán segíteni lehetne a monarchia anyagi szomorú helyzetén...

Most csak ennyit kívántunk általánosan megjegyezni az alább közölt programra és pártgyűlésre. Lesz alkalmunk tüzesebben is foglalkozni egyik-másik pontjával.

aug. 3-án beosztassék ama konferenciához, mely Prágában az osztrák és porosz békekötés feltételeitől táncoskott.

Midőn arra került a sor, hogy Ausztria és Poroszország között a háború előtti diplomáciai viszony ismét helyreállítsék, Haymerle volt az, ki erre a végtelen kényes megbitásra választ adott. 1866. szeptember havában berlini ideiglenes ügyviselővé nevezették ki, mely nehéz állásban helyes tapasztalt s a helyzetnek megfelelő finom érteket tanusított.

1868-ban Beust Béc-be hívtá, hogy ott ideiglenesen a külügyminisiteriumban alkalmazza, oly ügyekben, melyekre nézve ő találta a legilletékekbe. Innen az akkori konstantinápolyi inter-nuncius, báró Prokesch-Osten kivánatára a török fővárosba ment, s ott maradt egész 1869. évig, a midőn is december havában a görög udvarhoz nevezették ki követé a Athénbe ment.

Itt, Athénben hivataloskodott abban az időben is, a mikor ő fölcsé a suez-i esatorna megnyitására utazván, meglátogatta a görög királyt is fővárosában s az alkalommal nyerte Haymerle ő févőszéti a Ferencz-József rend komthur-keresztjét a csillaggal.

1872-ben Haymerle Haagba nevezetett ki követnek s ez állásban kapta meg — 1876-ban a börtörököt.

Ezen 1876-iki év szept. havában Andrassy Gyula külügyminisiter, ki báró Haymerle kereskedelmi politikai számos jelentéseiből eléggé meggyőződhetett a hazai követ nem közönséges államférfi képzettségéről, Bécsbe a külügyminisiteriumba hívtatta szolgálatát végett. Az aranylág fiatal kora dacára is szép tapasztalatokkal dicsékedhetett, szerencsés modoru s a nemzetközi jogban kiválóan jártas diplomatá csakhamar megnyerte Andrassy bizalmát s ez azóta nem szűnt meg őt kiváló figyelemmel kísérni s meggyőződéssel hasznavehetőségéről, már 1877 január elején, titkos tanácsosi minőségében az olasz király mellett, kivált az újabb évek alatt rendkívül fontosnak mondható nagyköveti állással bízza meg Rómában.

Andrassy rendkívüli bizalma Haymerle iránt azonban nem ebben mutatkozott a legszembetűnőbbben, hanem abban, hogy a Berlinben összeült kongresszusra őt választá kísérőjének s az akkori

Mint a tegnapi táviratok jelentették, tegnap déli fél 12-re az osztrák-magyar csapatok a harmadik az okkupációhoz tartozó helyet, Priepoljót is megszállották. A csapatok bevonulásánál semmi ellenszeggülés nem mutatkozott s azokat elég barátságosan fogadták. Így tehát a Lim-terület elfoglalását bevégették tekinthetni. A csapatok, a melyek tegnapelőtt reggel Plevljét elhagyták és Karaula Jabukában meghálatt, Priepolje előtt egy több bégből és a kaimakából álló küldöttségőt fogadtattak. De később a török csapatok parancsnoka, noha különben magatartása igen megelőző volt, még is tiltakozott szöval az osztrák-magyar csapatoknak a városán át teendő bevonulása ellen. Sőt több török tiszt igyekezett ezt meg is gátolni. Azonban Kilics vezérórnagy ezen tünetet figyelembe nem vette és még átvonult a városkán. Egy oldalsapat vadász Grivicie százados parancsnoksága alatt az elég rohamos Lim-folyót átugozta Kolowratnál és a Priepoljen tül keleti magaslatokat megszállotta. A főhadiszlop Kilics személyes vezénylete alatt hiden ment át a Lim-folyón.

A lakosság barátságosnak mutatkozik, a török börtörök nyitva voltak, a keresztények zárva a városban miatt. A város körüli magaslatokat részint osztrák-magyar, részint török csapatok szállták meg. Az összes török őrizet mintegy 16

berlini nagykövet, gr. Károlyi Alajos mellett, báró Haymerle volt az osztrák-magyar monarchiának a kongresszuson a harmadik megbízottja, hol a leg-bővebb alkalmá nyitl nem csak Európa intező államférfiaival szemelényez, úgy szinte azok jellemel, gondolkodásmódjával és politikájával megismerkedhetnie, de még inkább az Andrassy gróf tervével és céljaival, miután ezzel az üléseken kívül is konferánia kellett. Így miáltal Haymerle tökéletesen megbarátkozhatott Andrassy-nak nézetelével, másfelől a külügyminisiternek is eléggé módjában volt egész közéről kiismerhetnie emberét.

A berlini kongresszus után b. Haymerle visszatért állására Rómába, hol már előbb is, de különösen a berlini kongresszus óta monarchiánk irányába bizonyos barátságosnak épen nem mondható tünetek mind sürűben kezdtek jel-nyezni. Az „Italia irridenta” ugyancsak működött. A nagykövetnek nem igen sikerült elvenni az osztrák-magyar monarchia ellen folytatott igazításoknak. Meglehet, hogy másnak se sikerült volna, s Haymerle eleget telt kötelességének, ha hű jelentéseket küldött az ottani hangulatról. Annyi bizonyos, hogy mint egész, oly rokonszenven vitt ki magánál mind az olasz udvarán, mind a nép-nél, a minőhöz hasonlóval kezdett követ Olaszországban még nem igen dicsőkedhetett.

Össesének, a római nagykövetségnél katonai attachéként alkalmazott Haymerle ezredese „Italiae res” czim alatt kiadott röpirata ugyan ő ellene is elkészíthette az olaszok hangulatát. Nehezen tudják elhinni, hogy őcsesse roprjátához ő is ne járult volna hivatalos anyaggal, habár azt Bécsből meglátogatták. Távozásá Rómából épen ápropos jón, mert ki tudja, hogy e vírárat után oly szemmel néznének-e még rá az olaszok, mint eddig.

Ennyi az, a mit Haymerle báró diplomáciai pályájától folytegethetti. Nem sok, s még ezután fog kelleni megcsinálnia életrajzát.

Ha külügyminisiteri működése is oly zajtalan lesz, mint eddigi carrierje volt, — gratulálhatunk hozzá a monarchiának és Andrassy-nak, hogy egy embert talált udól, a ki, mielőtt ő excellenciájára megunta a magányt, azonnal kész lesz — legalább ez a vélemény — elődjévé válni.

Lapunk mai számához fél ív mellékelni van csatolva.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZAJA.

Haymerle báró. Mikor Andrassy lemondásának híre ment, eleinte majd minden ember csótála rá fejét, különösen Magyarországon, a hol Tisza Kálmán már megszokhatta az embereket, hogy a lemondási híreknek ne higgyenek. Mikor aztán a hír mind határozottabban alakban kezdett felütni, az lett a találgatások tárgya, miért mondott le a lemondása jelenté-e és mennyiben a külügy vezetésében az irány változást? E kérdés magában foglalta azt a további kérdést, mely a fentebbí kérdésre is választ szolgáltatandó, hogy ki lesz az utódja? Kétség se látszott hozzá férni, hogy mágnásnak kell lennie. E magas állást Ausztriában soha sem viselte még más, mint főrangú ember, kinél a magas születés, rang és társadalmi tekintély még szükségesebb kellének látszott, mint a diplomáciai jártasság. És magyarnak kell lennie, — a magyarok megnyugtatása és a végett, hogy minél kevésbé különbözött Andrassytól. Így gondolták legelő sorban is gr. Károlyi Alajosra, a volt berlini, most londoni nagykövetre, a ki előbbi állásában a berlini kongresszuson az osztrák-magyar monarchiának Andrassy mellett másod képviselője volt s így eléggé módjában állt Andrassy politikájának zerevéivel megismerkedni s azok értelmében követni elődje nyomdokait. A mellett a legzsdább hírök egyiko, ki Berlinben leginkább híres elődjéről volt ismeretes és magyar, tehát nem nagy megerőltetésbe kerülend Andrassy méltó utódjának szerepére bélélni magát. A számadást azonban a gazdas nélkül csinálják. Károlyi gróf kijelenté, hogy ő nem lesz külügyminisiter, mert neki ez állásában a magyar delegációk előtt védelmeznie kellene politikáját, a mi neki igen nehéz dolog, mert nem elég jártas a magyar nyelvben s a magyar delegáció egy idegen külügyminisiternek eléznés talán, ha tolmács által érinthetnék a delegatú urakkal, de egy ily történeti nevű magyar főúrrol rossz néven vehetnek. Szóval tulságos jó véleményt táplált a magyar delegáció fölül.

Ekkor gr. Széchenyi Imré hozták kombiná-

Az okkupáció.

Megszállás a novi-bazari passalikban a legnagyobb rendben foly tovább. Ez a rend és esend szinte tulságosnak látszik. Maguk a katonai körök soknak tartják a jóból s némi háborongással gondolnak rá, hogy a némaságban aligha a barátságos oadaad és rejlik.

Anní bizonyos, hogy gyanusan meglepő az albánok magatartása. E gyau annál több valószínűséget őt, mert Bécsben nem volt titok, hogy Boszniából is mennyi mohamedán lábölt el a megszállás híreire. A megszállt helyeken is „sokan vannak jelen, a kiket nem lát” a békés meghö-dölök között Würtemberg herczeg. Hozzá a lakosok szokásuk ellenére fegyvertelenül járnak. Félve a fegyverek elszedésőt, jobb időre és jobb alkalomra dugták át azokat.

A föld nyeltele-e a készülődő ellenállást a bosnyák elláboltakkal és a Novi-Bazárból eltűntekkel? A jellemök és erőköl változótt-e meg valami csodatevő nyomásra e harciasz szemléli népek?

Biz ezek a kérdések nem kedvesek s nem s igen kellemes rájuk a nyitl felelet.

Összevete a történeteket az olasz katonai készülődésekkel s az Italia irredenta hirtelen halgatásával, a dolognak ördögössége a küzedelm elnapolásában lehetl egyedül magyarázatát. Az al-bánok jól fegyverelték, még hírbén állottak s a ténylek hibazonnyították, míly pontosan teljesítik főnökeik parancsát. Várákozóban vannak, míg valamely komoly helyről a harci jelzőt meg nem kapják. Csakis úgy ázt, hogy jobb alkalom kerül bosszujuk számára, érthető e részesnek igérkező megnyugrás.

Ismételjünk, a mit a Kabul és Novi-Bazár őszehasonlítás alkalmából mondotunk. Ausztriá-afghán békét étezt háttérben a kabuli vérengzés-sel, csakhogy az afghánokat itt albánoknak, Kabul-t Novi-Bazárnak hívják.

Mint a tegnapi táviratok jelentették, tegnap déli fél 12-re az osztrák-magyar csapatok a harmadik az okkupációhoz tartozó helyet, Priepoljót is megszállották. A csapatok bevonulásánál semmi ellenszeggülés nem mutatkozott s azokat elég barátságosan fogadták. Így tehát a Lim-terület elfoglalását bevégették tekinthetni. A csapatok, a melyek tegnapelőtt reggel Plevljét elhagyták és Karaula Jabukában meghálatt, Priepolje előtt egy több bégből és a kaimakából álló küldöttségőt fogadtattak. De később a török csapatok parancsnoka, noha különben magatartása igen megelőző volt, még is tiltakozott szöval az osztrák-magyar csapatoknak a városán át teendő bevonulása ellen. Sőt több török tiszt igyekezett ezt meg is gátolni. Azonban Kilics vezérórnagy ezen tünetet figyelembe nem vette és még átvonult a városkán. Egy oldalsapat vadász Grivicie százados parancsnoksága alatt az elég rohamos Lim-folyót átugozta Kolowratnál és a Priepoljen tül keleti magaslatokat megszállotta. A főhadiszlop Kilics személyes vezénylete alatt hiden ment át a Lim-folyón.

A lakosság barátságosnak mutatkozik, a török börtörök nyitva voltak, a keresztények zárva a városban miatt. A város körüli magaslatokat részint osztrák-magyar, részint török csapatok szállták meg. Az összes török őrizet mintegy 16

berlini nagykövet, gr. Károlyi Alajos mellett, báró Haymerle volt az osztrák-magyar monarchiának a kongresszuson a harmadik megbízottja, hol a leg-bővebb alkalmá nyitl nem csak Európa intező államférfiaival szemelényez, úgy szinte azok jellemel, gondolkodásmódjával és politikájával megismerkedhetnie, de még inkább az Andrassy gróf tervével és céljaival, miután ezzel az üléseken kívül is konferánia kellett. Így miáltal Haymerle tökéletesen megbarátkozhatott Andrassy-nak nézetelével, másfelől a külügyminisiternek is eléggé módjában volt egész közéről kiismerhetnie emberét.

A berlini kongresszus után b. Haymerle visszatért állására Rómába, hol már előbb is, de különösen a berlini kongresszus óta monarchiánk irányába bizonyos barátságosnak épen nem mondható tünetek mind sürűben kezdtek jel-nyezni. Az „Italia irridenta” ugyancsak működött. A nagykövetnek nem igen sikerült elvenni az osztrák-magyar monarchia ellen folytatott igazításoknak. Meglehet, hogy másnak se sikerült volna, s Haymerle eleget telt kötelességének, ha hű jelentéseket küldött az ottani hangulatról. Annyi bizonyos, hogy mint egész, oly rokonszenven vitt ki magánál mind az olasz udvarán, mind a nép-nél, a minőhöz hasonlóval kezdett követ Olaszországban még nem igen dicsőkedhetett.

Össesének, a római nagykövetségnél katonai attachéként alkalmazott Haymerle ezredese „Italiae res” czim alatt kiadott röpirata ugyan ő ellene is elkészíthette az olaszok hangulatát. Nehezen tudják elhinni, hogy őcsesse roprjátához ő is ne járult volna hivatalos anyaggal, habár azt Bécsből meglátogatták. Távozásá Rómából épen ápropos jón, mert ki tudja, hogy e vírárat után oly szemmel néznének-e még rá az olaszok, mint eddig.

Ennyi az, a mit Haymerle báró diplomáciai pályájától folytegethetti. Nem sok, s még ezután fog kelleni megcsinálnia életrajzát.

Ha külügyminisiteri működése is oly zajtalan lesz, mint eddigi carrierje volt, — gratulálhatunk hozzá a monarchiának és Andrassy-nak, hogy egy embert talált udól, a ki, mielőtt ő excellenciájára megunta a magányt, azonnal kész lesz — legalább ez a vélemény — elődjévé válni.

század lehet, beszámítván a vidéken elszórt török csapatokat is.

Priepole igen szegény kinézetű város, nagy részben nyomorult kunyhókból áll, lehet körülbelül 3000 lakosa. A katonaság többnyire keresztényeknél van elszállásolva. A Lim folyása itt igen rohamos, a folyó mintegy 80 lépésnyi szélességű.

Mára Württemberg herezeget várják Priebólból, ő Husni pasával már mindent elrendezett. Holnap azon csapatok, melyek itt őrzettel nem maradnak, tovább indulnak.

Az ifjú csehek pártgyűlése.

Praha, szept. 14. Az ifjú csehek ma tartották meg pártgyűlést, melyen következő határozati javaslat fogadtatott el:

1. Elhatározzuk, hogy a jelenlegi viszonyok mellett az állami klubban elhatározható a nemzeti érdekeinek védelmére parlamenti tevékenység által a birodalmi tanácsban; az esélyes törvényes pártunk képviselőit, hogy a többi cseh képviselőkkel együtt minden erővel és akadékoskodás nélkül, a valódi egyenlőség végre kerüljön vitessék, léte biztosítsák, az ország autonómia bővítték és törvények törvényszerűsége, mint nemzetünk egyedüli természetes védelmére.

2. Azon meggyőződésünk, hogy nemzetünknek kifejeződéséhez az ország autonómia mellett a valódi alkotmányos politikai szabadságra is szükség van, utasítjuk képviselőinket, hogy a törvényhozó testületekben ottahassanak, hogy az igazság és egyenlőség szellemében az általános szavaleti jog alapján a választási törvény megváltoztatásukat, hogy az törvények, melyek biztosítják az alkotmányos szabadságot, kiegyezésesnek és valóban kereszténytisztasságnak, nevezetesen a sajtótörvény, a személyes szabadság védelmére szóló törvény, az iskolai és vallásfelekezeti törvények. Továbbá utasítjuk képviselőinket, hogy szólnak szemben minden reakcionárius és klerikális irányval.

3. Utasítjuk képviselőinket, hogy jelen legyenek a birodalmi tanácsban a boszniai kérdés tárgyalásánál, semmire se vállalkozzanak, miáltal megérthetnek a szláv érdekek szolidaritását és a mi kért tetteink a del-szláviság szabad kifejeződésében.

4. A nép eszikettől jótékony tárgyalásánál a cseh képviselő harsánok oda, hogy megtakarítás eszköztesse az adók leszállításának, a mezőgazdaság támogatását nyerve, az ipar megfelelő vám és gazdasági politika által elősegíttessék.

A pártgyűlésen 500 képviselő vett részt. Trojan elnököl. Kratochvíl és Kodym tiszteletbeli elnökök voltak. A gyűlés reggeli 9 óráig tartott. A határozati javaslat az utolsó órában meggyőzőleg, mert világosan kimondott a belépés a birodalmi tanácsba és kihagyott a hadsereg létszámban leszállításra vonatkozó passzus. A vita folyamán Zápotocky és Mranek jelenlétére két munkás vezér kiváratára a javaslat felvetették és szavak: „Az általános szavaleti jog alapján.”

A gyűlés megnyitása után Greg Gyula jelentést tett a párt eddigi tevékenységéről. Az ifjú csehek érdeme, hogy véget vitették a passzív ellenzékeskedésnek. A szabadelvi érdekek miatt történt kiegyezés kísérlet a nemeteket, szinte az ifjú csehek pártjából származott, de örök gyászok azoknak, kik Csehországban a német pártot képviselik, be kell vallani, hogy még annyi időmunkásság sem volt, hogy a beütési kísérletre válaszoltak volna.

Ezután a javaslatot szövege hozza. Az első pontozó szöveget Spindler Ervin (radikális), ki azt mondja: A birodalmi tanácsban a bevonnak lenő zsidókkal történt, mely zsidókon e jelszó áll: Nemzet, haza, szabadság. Szóközösen kikel a nemesség, papság és a németek ellen.

A második pontnál Dr. Kutschera azt mondja: e jelszó „Szabadelvi vagyunk” most végre tényre válik. Most színt kell vallani. A csehek főhiába, hogy elhagyták a birodalmi tanácsot és a tartománygyűlést, onnan származtak, hogy hallgattak a feudálisokra. A d a m képviselő fejeit, hogy a nemeteket be kell bizonyítani, hogy a csehek csakugyan szabadelvi és ekkor majd biznak bennük.”

A harmadik pontnál Greg Ede szól: Megbeszélte magát a cseheknek, ha az okkupáció kérdésében feladnak a szláv állapontot. Országos roppant alkotásokkal felszabadítást a szlávokat és tette ezt egyedül humanus eszmékért. Nem ország felszabadította Slavio-Hlzeint és konfiskálta magának és felszabadította Elzst, hogy szinte konfiskálhassa. Ausztria elvette Boszniát, anélkül, hogy valaki felszabadítónak nevezte volna. A szabadság, szláv és Ausztria állapontjából el ellen tiltakozni kell a birodalmi tanácsban a cseh képviselőknek. A magyarok által hozott be e politika, kik törvényt hoztak, melylyel kiltították a szláv nyelvet. Az idegen vendég éhesen és meztelenül állt az asztal mellé; ha jól lakik és felöltözik, itt hagy bennünket. Mi nek szerencze birtokokat, melyekre rá kell fizetnünk? E határozati pont felkelt utján fogadtatott el. Trojan elnök erre megjegyzi: „Ilyegyhanság által dokumentált nézeteket, meg előttelepít a birodalmi tanácsba.

Az utolsó ponthoz Forst szerkesztő szövege: A cseh paraszt az alkotmányról gádzdalkodása folytán rosszbaból áll, mint a boszniai rajah. A képviselők arra kell kötelezni, hogy az államháztartásban az autonómia kiterjesztése, a katonai nyugdíj megkésése stb által az államháztartásban tarták fenn az egységnyit.

A császár halála.

A tegnapi napon Simeropolból ide érkezett hírt, hogy a császár, az ifjú csehek pártgyűlése után, mely egész Európát megrázkódtathatja. Ezen hír II. Sándor muszka császár halála. Soha egy monarchia halála nem volt oly ropandó, mint II. Sándor császár. Nem, mint II. Sándor császár meggyötörött volt, hanem azért, mivel ő Muszkaországban egy ó népföld gyűlést és izléstököt előtérrel képviselt. I. Miklós császár II. Sándor utja, sokkal erősebb, nagyobb férfi volt, őtalattalról egy része szerette, egy másik retgett tőle, de egy sem volt, ki őt nem becsülte volna. II. Sándor császár sőt szerette vagy tisztelte csak egy muszka is, mert II. Sándor császár a muszka császárt tulajdonított nekilézte, mely őt muszka császárt tájékoztatott. II. Sándor gyenge és mégis makacs, félték, mogorra, majdnem embergnyűlő, de mindenfelet nem volt muszka. Lelkében nem volt. A muszka egy nemzetet sem gyűlölnék annyira, mint a németet. A németek elkáprák or-

ruk elől kényerüket, hivatalaikat, befolyásukat, a császár kezébe. A német a muszka előtt ugyan az, mi a yankee előtt a kínai. Alázatossága, tudósága, cselözvényei által a német mindenütt utat tör magának. A nihilizmus talán soha sem öltött volna magára oly rémítő alakot, ha II. Sándor császár a németeket nem pártolta volna. II. Sándor császár legmagasabb hivatalnokai németek, Giers, Drentelen, Totleben, sőt még olyanok is, kiknek nevük muszka hangzású, de kik ezen neveket csak később vették fel.

II. Sándor halála nem konstálát tény, csupán kősz híre. Simeropolban magában, a császár idezése helyébe legközelebbi városban sem tudják még, csakugyan meghalt-e, vagy csak súlyosan megbetegedett. Ha meghalt, akkor ugyan lehetséges, hogy halálát politikai okokból egy ideig titkolni fogják, de erre nincs ok, legfeljebb is a szolgálata ok, hogy végezzék be beszélődéseiket.

Midőn I. Sándor császár meghalt Tanagerban, a hirlapok halálát természetesen hirdették, pedig bizonyos, hogy I. Sándor még által hírtárított ki az utóbb. Pedig I. Sándor ellen a muszkaóknak nem lehetett annyi passzusa, mint csesse ellen. De a passz az akkor is ugyan az volt. Azt mondták, I. Sándor császár pártfogója a németeket. Ő volt az, ki Nesselrodot, Pahlent, Rosent, Rüdigeret és meg számtalan sok más németalkalmazottat De meg I. Sándornak ezt meglehetet hőséget, mivel ezen német érdeket a muszkaókéval ugyanazonosítottak, a közös érdeket, a hönfistást által. I. Sándor ezért tiszta muszka németektől, nem pedig csesz tiszta németektől hagyta magát kormányoztatni, mint ezt csesse teszi, kirol az egész világ tudja, hogy Vilmos német császár befolyása alatt állt és mindent megtesz, mit Vilmos császár kíván, mivel azt is tudja, hogy Németországban még is Vilmos az ur, nem pedig Bismarck.

Muszkaországban az egyikét ó annyira gyűlölik, mint a másikat és minthogy Goreskof hercegről tudják, hogy ő is osztja hönfistást ezen gyűlöletét, az agg diplomata tehát biztos lehet abban, hogy meg fog maradni magas állásban, még akkor is, ha a czarevics jut a trónra.

Mint fellebb emlitettük. II. Sándor császár halála még eddig csak kősz híre. De ezen eshetőséget már is több lak különféle kombinációk tárgyává tette és azon kérdést teszi fel, mi fog történni, ha ezen haláleset csakugyan valósult, sőt ha ez még nem történt meg, de megtörténne előbb-utóbb, mi következne ebből?

Még eddig a legtöbb lap azt mondotta, hogy addig, míg a két császár él, lehetetlen, hogy a béke Muszka- és Németország közt megzavarassék, azonban természetesen tartják, hogy előbb Vilmos esz zár halhat meg, ki huszonöt évvel idősebb II. Sándor császárnál. Azok, kik így okoskodnak, kettőfő felelnek, először azt, hogy a muszka császár egyike sem élte túl sokkal a 60-dik évet, sőt kevesen érek azt át, másodsor, hogy ha II. Sándor császár meghal, fia nem viseltek Vilmos császárt iránt oly pietással, mint apja viselték, őt semmi személyes tekintet nem fogja visszartartani egy Németország ellen indító hadütből.

De II. Sándor császár halálával még azon államférfiak is, kik még mindig hazóznak egy Muszkaországgal szövetség kötéséről, mivel attól tartanak, hogy II. Sándor császár azt mint egykori maccedóni névrokona a gordiusi csomót körülán akarata által szétvághatna, nem fognának habozni annak megkötéséről. II. Sándor császár örököstér, kinek a németek elleni gyűlölete világszerte ismeretes.

Már most is hangoztatják a francia és muszka hirlapok a Muszka- és Franciaország közt kötendő szövetséget, mint a francia-muszka barátság kifolyásait.

Ha a czarevics trónra lép, igen valószínű, hogy trónra léptén nagy kegyelmi ténnyel fogja megkezelni és azt legalább ideig-óraig a belbékét biztosítani és reformokra reményt nyújt népének, melyek II. Sándor mindig megtagadták. Mindezeket tehát világos, hogy ha a császár meghalt volna, akkor csakugyan egy általános európai konflakrició küszöbén állunk, melynek véget lehetetlen előre látni.

Osztrák-magyar török szövetség.

A „Journal des Debats” konstantinápolyi levelezője a következő érdekes híreket hozza Konstantinápolyból: „A török államférfiak annyira el vannak merülve a magasabb politikákba, hogy nem sokat gondolnak azzal, mi történik Konstantinápolyban magában. A legutóbbi időben a laposok és gyilkosok ott napi rendben vannak. Addig, míg ezen nagyobbszerű bűnök csak a szegényebb nép-osztálytól lakott városrészekben követették el, a gazdaságok, kivált az európaiak, mit sem törődtek mindezzel. De mióta egy Medában, Kadifő közelségében, egyik legszebb villában elkövetett gyilkosság híre elterjedt, igen sok bankár és az angol gyarmat egy része, mely azon vidéken lakik, nagy zajt csapott és a hatalmasságok követelt a portánál, panaszkodtak a felszólították azt rendesítésre. Az angol követ még tovább ment, mert egy jegyzéket intézett az iránt a portához, de oly válsázt nyert, hogy Layardnak minden kedve elemezt a dolgot még tovább sürgétni. Azt mondják, hogy abban hibázta el a dolgot, hogy Ramadan hóban intézte ezen jegyzéket a portához, mikor a törökkel nem tanácsos tráffálni.

Néhány nap óta nem beszélnek itt egyéből, mint egy osztrák-magyar-török szövetség megröcséről. Legelőbb is a konstantinápolyi „Yakitban” volt ez felemelítve, később ugyanezen hír elterjedt még magasabb körökben is. Ezen szövetséget, mint mondják, Anglia és Németország is fogná támogatni. De vannak oly szanguinikus politikások, kik azt hiszik, hogy Osztrágnak is belépene ezen szövetségbe. Ha ez igaz lenne, minden esetre nagy fontossággal bírna. De ilyesmi alul lehetséges Törökországgal és e tekintetben csak illuziókban élnek. Azonban ez a hír még is nem egészen alaptalan. Annál bizonyos, hogy a bécsi udvar a portával igen barátságos viszonyban áll, mivel szükség van támogatására, hogy a novibazári szandzsákokat megszállhassa. Száviet pasz ezt megígérte és magának a portának is érdekében áll a konvenzió keresztülvitele. Így tehát Ausztria-Magyarország csakugyan nagy lépést tett Szaloniki felé. Mily furcsa dolog az, hogy ezen szegény Törökországgal magának kell utáni Ausztria számára s arra van kárhoztatva, hogy kalanzul szolgáljon egy idegen hadseregnek tartományain keresztül. Borzontán lakol ezen birodalom minden általa elkövetett hibákról. Tudjuk ugyan, hogy Ausztria előre földre eskszik szándékai tisztaságára, de vajjon eszintá-e ezen szándékok? De még nagy kérdés az is, rendelkezhetnek-e a sors mukra és nincs-e mögöttük valaki, ki azon napon, melyen előre akarunk menni, „megállít” nem fog kiáltani, vagy ha vissza akarának lépni, azt nem parancsolja-e, hogy: „Indulj!” Mindezeket itt előre látják, de sokan számítanak a versenyegre is, mely nem sokára Ausztria-Magyarország és Muszkaország közt okvetlenül elő fog következni. Ezen versenyéből oly háború fog támadhani ezen két hatalmasság közt, mely elő fogja dönteni, melyik oldalra fog hajlani a szerencse, ekkor csakugyan nagy szükség lesz Ausztria-Magyarországnak Törökország szövetségére.

Mind ezen feltervések most ugyan még csak nagyban problematikus eseményekre vonatkoznak. Nem volt e észszerűbb, hogy ha többet foglalkoznának a jelenmel, mint a jövővel? Még a görög kérdés is mindig függőben van, ha az alkudozó-sok úgy fognak folyni, mint eddig, akkor az még sokáig elhúzódhatik. Majdnem ugy tetszik, mintha ezen kérdés a diplomatának csak szókrakozással szólna, mellyel mint mellékes foglalkozással bibelődnek. Más részről pedig talán a legközelebb érített felek végre belönnék. Ha ez nem történik, a vége még is nem lesz egyéb, mint a hatalmak beléavatkozása. Minthogy a porta a berlini szerződés 13-ik jegyzőkönyvét alapul fogadta el, miért követelnék a görögök még ennel is többet? A portától határozott választ várnak. Ez ép annyi, mintha azt kívánák a törököktől, hogy azon 200 millió frntny adósságot fizessék meg, melylyel Enrópának tartoznak.

Az egész világ ismeri őket s így jól tudja, miszerint nem lehetnek eszintébbek, mint a melyeknek eddig mutatkoztak. A porta elég világosan nyilatkozott és a görögöknek nem kellett volna szórszállásokba bocsátkozni. Ha a porta a külkereskedést elhanyagolja, akkor nem lehet neki szemére hányni a bel-reformok kérdése elhanyagolását. Száid pasza egyébiránt az igazságügyre is ugyan azt kezdi tenni és külön felügyelőket küldött a tartományokba az adóelhajtás ellenőrzésére. Csak az a baj, hogy választása nem esett szakszerűre, hanem külön kegyelmeire, vagy olyanokra, kiket pasza társai pártfogolnak.

Ha a pénzügyér külföldi szakszerűakat választott volna, akkor ott minden jól menne. De oly emberek alkalmaztatják a pénzügyre nézve, hogy még magok a törökök is megbotránkoztak azon és a „Dzeridde Havvadisz” csakugyan fel is szólal és egyik cikkében a pénzügyér eljárását bírja róta. „Ha ő csak tolvajokat alkalmaz”, mond ezen lap, „mivel Törökországban másokat nem talál, akkor más országokban keresse a becsületes embereket.” Száid pasza maga embereit a palota előcsarnokában szedi fel és egyiket a másik után emeli magva hivatalokra, Zuhdi, a pénzügyér pedig követi példáját. Ha ezen bajok nem segítenek, és mindig így fog maradni Törökországban és ez lesz Törökország megbukásának főoka.

„EGYETÉRTÉS”

September 16-ától kezdve új előfizetést nyitunk.

Figyelmeztetjük és kérjük azert tisztelettel előfizetők, kiknek előfizetésük lejárt, hogy újabb megrendelésüket mielőbb megtegyék melles társaink.

Lapunk előfizetési ára:

Egy hónap —————	1 frt 80 kr.
Két hónap —————	3 frt 60 kr.
Három hónap —————	5 frt — kr.

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és napokban után következő napokon is megjelenik.

Az előfizetési pénzek és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés” kiadóhivatalába (Himnó utca 1. szám alá) küldendők.

Az „Egyetértés” kiadó-hivatala.

UJDDONSÁGOK.

— Lapunk mai száma mellettkéntek tartalma: Fővárosi ügyek. Tervezések és hírek. Közgazdaság. Tárcza. Heroldi levelek. * Az időjárás Budapestben. Ma egész nap tiszta, derült időjárás volt. Hőmérő állása délelőtt 22, este 18° R.

— Személyi hírek. A szász királyi tegnap kíséreléssel Bácsba érkezett, hogy a legközelebbi őszi választásokon részt vegyen. — A dvánassy Antal bárót, az ág. hitv. evangélikusok nion választott egyet. főfelügyelőjét, ki ma távozott el Budapestről, Zölömmegye-tiszteletű deputa-tuálból, banteriummal stb. fogja fogadni. A báró tuda-telezőleg Zölömmegye főispánja. — Ma c. Ma hon marsal nával tegnap Bácsba érkezett és a „Hotel Imperial”-ban vett szállást. Kiséretében volt de Castries herceg és de Pois vicomte. — A ndrassy Gyuláné grófnő Bécsből a fővárosba érkezett. — Andrassy Manó gróf leányát, Andrassy Irma grófnőt Mária Krisztina főhercegnő meghívta, hogy kísérje el Spanyolországba süztúrára. — Túrri tábornok, mint az „Obzor” jelenti, a 22-én Párisból Zágárra érkezik a Száva és Kulpá szabályozása érdekében. — Az „Obzor” ez alkalmából rokonszenves cikkben üdvözli Túrri-t.

— Tisza Lajos ma reggel Szegeud utatott. — Ráth Károly főpolgármester Bécsből visszakeresztve tegnap elfoglalta hivatalát. — Stancács főispán Pancsováról, hol kir. biztossá történt kivételező alkalmú fákljárás zené kapott, ma az utastatósok átvételét a fővárosba érkezik. — Knessy Kálmán miniszter. osztálytanácsos szabadságot visszatért és már átvette a földművelési osztály vezetését. — Joachim és Brahm szombaton Budapestben voltak, tegnap pedig Aradon adtak hangversenyt. Aradról a hírneves művészek Kolozsvárra utaznak. — Tarányi Ferenczénél uról, mint zászlónya, a zalaezerségi tisztelet-egyletek ezert írtot adományozott. — Tizöld Louis, a Galaczbán tartózkodó svédnővög konzul leánya a bécsi „Hotel Imperial”-ban tegnap váltott jegyet Schott Jassyi bankárral.

— Thalloczy Lajos Budapestre a magyar történelmi társulat megbízásából 4 napot Bukarestbe időzött. A fiatal tudóst egy Cogolnicuan mint Sturdza miniszter urak igen előzetesen fogadták. Sturdza miniszter ur maga mutatta meg Thalloczy urnak az akademia gyűjteményét, melyben Thalloczy sok szepet talált. Cogolnicuan ur pedig pompás képenyteményét mutatta meg.

— Szaberesny Gusztáv bányakerületi superintendens főpártort látozást Pestmegyében. A postagón kezdte meg. Szombaton, 13-án érkezett meg kíséreléssel Gözhajón s a Duna partján Feldvályi alispán üdvözölte őt kettős minőségben, mint a megye első tisztviselője s a pestmegyei presseség felügyelője. A világi hatóság — mondá — mindenkör örömmel látja, ha a vallás felekezetei főpapjai látogatásukkal az egyházat és iskolák ügyeit gondozásuk tárgyává teszik a vallást, közérkölséget és közművelődést — a társadalomnak ezen támaszait s talpköveit — emelik és ápolják.” — Kifejezést adott ezután az presseség kettőzött örömeinek és beszédét így végé: „Látathja főtiszteleződésed, hogy világi és egyházi részről különlegesen kifejezést adunk örömeztünknek, de méltóasságok meggyőződve lenni, hogy lelki örömiünk ezt messze túlszárnyalja, mert elő kelblünkben a hit és remény, hogy főtiszteleződésed magas állását s befolyását mindenkor egyháznak javának előmozdításra fogja felhasználni s karöltve fog haladni azon jelesekkel, kik az ósneik által kivívott autonómiának megöröcsésért fáradoznak. Ezen hitben és reményben üdvözölöm főtiszteleződéseddeit lelkem egész melegevel. Ezután Margóczy József főesperes üdvözölte őt. A főpártort meghatótt hangon köszönte meg a szíves fogadtatást. Ezután társazdurogások, a három vallásfelekezett templomának harangzúgása közt s a ohszn díszfogat élén vonult be a városba, Vasárnap, 14-én volt az

főnyelvése isteni tisztelet s a helybeli lelkes alkalmi beszéde után a főpártort tartott kenetlejes beszédet. Az egyház ügyeinek gondos átnézése s a felmerült panaszok elintézése után Dunaegyházára utazott.

— Románia fővárosában most gyakori a magyar vendég s valahányszor ott egy-egy jelesebb hazánkba megfordul, a román sajtó mindig testvérí előzékenységgel fogadja azokat. „Kmondhatatlan örömiünkre szolgál — írja a „Híradó” — hogy a román sajtó nem csak hogy pusztán tudomással hozza azt, hogy ez vagy amaz magyar vendég a fővárosban időzött; hanem tisztelettel foglalkozik a város falai között mulató vendéggel, örömet fejezi ki, hogy a szomszédot magánál üdvözölheti. Szívünkben, lelkünk egész melegevel üdvözöljük a román sajtót, mely nem kék megmagradni az alkalmat az eszmék üdvös tisztázására.

— Az egyetemen a választások nagy közönységgel folytának le. Az olvasó körben a Pogány-párt nagy többséggel győzött a Pásztényi párt felett. A bölcsészeknél a Somogyi párt jöttelőre egyhangulag lettek megválasztva. — A jogászoknál ma délelőtt folyt a szabvány hallatlan közönységgel. Körülbelül más fél ezer jogász van s mégis az egyes éveken alig százezer 7—10 ember. Csak a negyedében volt élénközt a választási küzdelem, hol a Borsyik párt győzött, de a választás előreláthatólag még lesz semmisítve az elkövetett visszaélések miatt.

— Berkes Kálmán népezenekara visszakeresztve Franciaországból — két tag kivételével — kiknek megtetszett a francia föld. „Marczivonvezető minny Lyónban maradt. „Csiereziv” pedig Párisban. Mindketten francia zenekara fognak belépni. Berkes Kálmán most új társulatot szervez, melylyel a térségre vissza fog Párisba. Tavasszal pedig átmennek az Océánon New-Yorkba.

— Szombathelyről írják, hogy a város közönsége még nem utasította vissza a természetdudók és orvoslak városkba kijelölt vandorgyűlést, mivel e tárgylyal még nem is foglalkozott. A legközelebbi közgyűlés lesz hivatala ez ügyben döntő határozatot hozni.

— A német trónörökösöné Zárába. A német trónörökösöné, mint a „P. L.”-nak írja, tegnap szigorú inkognitóban Zágárra érkezett. Kiséretében Schönborn grófné és egy udvari lovász voltak. A trónörökösöné az „osztrák osztrák”-hoz címzett szállóddában vett lakást. A ritka vendég a nap folyamán Zágárra nevezetességei szemléltte meg, délután pedig a városi erdőbe rándult ki. Az inkognitó oly szigorú volt, hogy alig volt nehány embernek tudomása a trónörökösöné jelenlétéről. Este visszautazott Römerbába, hol a gyögyfürdőt használja.

— Eufógiat a dopénzúr. Érdekes eset frndult elő a napokban a gyöngyösi állami adóhivatalnál. A bíróságlyal kiküldött végrehajó egy vidéki hivatalnok 5 frt s nehány krajczár kötelese fejében az adóhivatal pénztárát akarta lefoglalni. A tárnok ur először megütököcsöt fejezte ki a ritka eset fölött; de később engedve a kényrszerítésnek kérelmet foglyandozott, mire a végrehajó ur három napot engedélyezett, hogy azallat a tárnok ur a felsőbb helyről nyert utasítás értelmében intézkedjék.

— A Hecfély-ügyben a múlt évi november hó 27-én tartott városi közgyűlésly Budapestre vezetett lakdottság tagjai — mint a „Győr Közlöny” írja — a legközelebbi városi közgyűlésben egy indítvánnyal lépnek fel, mely szerint a és kir. hadügyminiszterium által f. évi május hó 28-án 618. sz. alatt hozott ítéletnek egész terjedelmében leendő hivatalos közlése a katonai hatóságot felkéri, indítvánnyal fogják.

— A József-erőd tartalékai még nem kapták meg a hadiérték. Ezen a Lim-vidék is bejárt, egészen Novi-bazári kerületig hatolt ezred az egyedül, mely ama dekórment, hihetőleg csak a jövő hónapban kapja meg.

— Hírek a városból. Megörült Korhuly Leo, a vadászórt szállóba kapusának fia ma az öröngés egész erővel tört ki. anyanké-utcai 3-ik sz. lakásán bezárkózva, tüllt fegyverrel kezében fenyegetett mindenkét, ki szóra felelt közeledni mellé. Végre délután rendőrök és horádorok felgyűlést sikerült megolnani, s a fegyvert tőle elvéve, hárta főtisztviselők hálószobájába kényszerítve, a elnehele állapotát megvizsgálván, azt konstátálta, hogy üdölősteti mániában szenved. További megfigyelést a Rókuszka szállotok. — Tizöld Miklós-utca 302. sz. a Werlincen okból. Az elvástott üdölősteti sikert ugyyan a tüzet lokalizálni, de a ház tetje megsemmisült. — Gárdaladó czipész. Futas Lajos cipész, tegnap d. u. az Újpestől jött közművelődési társulatban foglyandozott, a fel- és leszállóknapit kalapjait levette. A rendőrökkel szállított. — Elgázolász. Az éjtel 12 órakor, a 161. sz. Újpesti közlekedő közúti vasúti közlekedő (110. sz. kocsivezetés és 210. sz. kocsi) a Karoly-kürt és dohánny-utca sarkán Leiner János, schlageneri születésű, 26 éves nőlen porcellán festést elgázolta. Leiner rögtön meztelenül bocsátást vett a Rókuszka-körházba szállított. — Kocsi katasztrófa. Tegnap este 9 óra tájban a Kalvin-téren egy upeski kocsi össetalozott egy egyzugteleje járval. Az egyik kocsis első része, s mind a kettőnek rúdja áldozatot esett a carambolásnak.

— Az állatkertben f. hó 14-én a következő számok húzzattak ki: Sorozat 42. szám 90 nyert egy dármszarvasot, sor. 497. sz. 57, sor. 242. sz. 16, sor. 15. sz. 65, sor. 336. sz. 91, sor. 267. sz. 52, sor. 468. sz. 72, sor. 202. sz. 4, sor. 196. sz. 37 egy-egy diszpintzet; sor. 534. sz. 13, sor. 191. sz. 80 egy-egy diszalgambót; sor. 517. sz. 17, sor. 179. sz. 99, sor. 377. sz. 28, sor. 482. sz. 28, sor. 11. sz. 54, sor. 33. sz. 39, sor. 154. sz. 92, sor. 139. sz. 42 egy-egy eneklőt; sor. 236. sz. 3, sor. 595. sz. 20, sor. 61. sz. 55, sor. 111. sz. 93 egy-egy papagájt; s r. 404. sz. 27, sor. 373. sz. 82, sor. 466. sz. 58, sor. 561. sz. 40, sor. 93. sz. 95, sor. 219. sz. 37, sor. 512. sz. 31, sor. 112. sz. 40, sor. 37, sor. 119. sz. 40, sor. 119. sz. 40, egy-egy kanarít; sor. 46. sz. 187. sz. 48, sor. 233. sz. 30 egy-egy pávát; sor. 562. sz. 65, sor. 268. sz. 94 egy-egy disz-kakast; sor. 472. sz. 11 egy mokkust; sor. 302. sz. 36 egy kecskét. Végre sor. 378. sz. 16 nyert egy nagy kakadut.

— A Margitszigetről, mivel az idegy már vége felé jár, a cigányzenekar e hó 18-án elbucsuzik; e helyett azonban hetenkint kétszer és pedig esütörtökön és vasárnap katonazené lesz. A Margitsziget üveg. 12-ől szept. 8-ig 196 fűrdővendég látogató. Az idegy kezdetétől fogva mostanig a fűrdővendégek száma 1215-re, a látogatók és fűrdővendégek száma pedig 99535-re rug.

— Kirándulás a Dunán. A dunagöz-hajózási társulat forgalmi igazgatósága tudatta Ráth Károly főpolgármesterrel, hogy az „Österr. Donau-Verein” által a Duna folyam viszonyok és illetoleg hajózási akadályok megtekintése czéljából rendezett külön hajómenet Bécsből a vaskapun tul, Turnu-Szevering f. hó 20-án fog megtörténni. Az e czérra rendezt „Sofie” nevű külön hajó e hó 20-án reggel fél 7 órakor fog indulni, s még az nap este érkezik Budapestre. Innen utját másnap, 21-én, f. g. folytatni, s Turnu-Szeverinbe e hó 23-án érkezik meg.

— Halálözések. Gardos Károlyné szül. Hettinger Eliz, az ismert városi képviselőleje, ma reggel 6 órakor 84 éves korában meghalt. A temetés holnap d. u. 6 órai kor lesz a boltogutly 6-útsza 18. sz. a Jakabsbót. Köröstarcsa Wehr Zsigmond 74-ik évében, folyó hó 11-én meghalt. Öt. Vörös Sándorné szül. László Anna, asszony ötödik évében sepe. 19-én meghalt. — Kapósny Miklós

igazságügyminiszteri titkár, ötödik évében szept. 13-án Erőben meghalt. Béke paraira!

— A athletikai klub új versenytérét az Orcey-kerben tegnap adták át hivatalosan. A honvédelmi miniszterium részéről az átadás végett Póchy tábornok, Meesery százados, Favary József nyug. államnénök; — a klub részéről pedig az átvetel végett Thais Elek alelnök, Császár F. titkár és Fischer H. mérnök, a versenytér vállalkozó építője jelentek meg. A pályát e napokban teljesen készen állt a fogadati a klubnak. Csinos kerítéssel is ellátják a versenytér, mely az Orcey-ker díszét meglehetősen fogja emelni, s az ahiltéktál valóban passzióval vihathjátja a legközelebbi versenyt, mely október 12-én fog megtartatni.

— A törvénytelen gyermekek. E y Csehsországból elhunyt gyerekek Pinák Antonia gyermekeinek 250 főt hagyományozott oly feltételekkel, hogy ennek fele a gyermekekkel az örökség megnyitlitor azonnal legyen, a másik felet pedig az anyta elte fogjáté hasznélvezésre joggal bírja. A hagyaték tárgyalás alkalmával Pinák Antonia csak egy gyermekét, Nataliát — valott be, kinek a hagyaték fele része ki is utalványozott, míg a másik felet hasznélvezés végett az anyta vett fel. Ekkor elől Pinák Andras, s esalás miatt feltételeztet tesz az anyta nővére ellen, kik a hagyaték tárgyalásánál őt mint gyermekét illelte testvérrel elhallgatták, minél folytató a hagyatékban nem is részeseit. P. Andras keresztleltvelé igazolta azt, hogy ő P. Antonianak törvényes gyermeke, míg P. Antonia ezzel szemben azt állította, hogy Andras — dacára annak, hogy a keresztleltében mint törvényes gyermeke van feltüntetve — neki törvénytelen gyermeke. Az első s másodbörös első rendű vádlottól esalás miatt eltítte, másodrendű vádlottól pedig, ki az egész eljárásba be nem folyt, felmentette. A legfőbb ítéletkés mindkét első bírósági ítélet feloldására első rendű vádlottól is felmentés figyelemmel vádlottak azon előadására, mely szerint fának létezését a hagyaték tárgyaló bíró előtt azon lelki állapot nyomása alatt hallgatta el, nehogy fiának származására és saját női beszületére nézve ferje rokinak hátrányos s keljtemetlen fellépését idézze elő.

— Az Ellenőr-kauczió-pörök tárgyalása, mely mára volt kitűzve, okt. hó 15-ére halasztottott el. — Hy m e n. Dr. Rákossy, váci jó nevű gyakorló orvos és a pécsvázi igazgatónak íróje, holnap vezeti őltárhoz Kizsák Komalás K. a Kizsák Gyulán

